

2025/2402

2025.12.1.

A BIZOTTSÁG (EU) 2025/2402 HATÁROZATA

(2024. november 28.)

**az SA.38374 (2014/C) (korábbi 2014/NN) (korábbi 2014/CP) számú feltételes adómegállapításokról –
Hollandia, a Starbucksnak nyújtott állítólagos támogatás**

(az értesítés a C(2024) 8566. számú dokumentummal történt)

(Csak az angol nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első pontjára,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽¹⁾, és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

- (1) A Starbucks Coffee EMEA bv (a továbbiakban: Starbucks Coffee BV) és a Starbucks Manufacturing EMEA bv (a továbbiakban: SMBV) a Starbucks Corporation közvetett irányítása alatt állnak. Ez utóbbi vállalatot az Amerikai Egyesült Államokban alapították, és a csoport székhelye is ott található. A Starbucks Corporation és az irányítása alatt álló összes vállalatra a továbbiakban együttesen „Starbucks” vagy a „Starbucks csoport” megnevezéssel hivatkozunk.
- (2) 2013. július 30-i keltezésű levelében a Bizottság felkérte a Holland Királyság (a továbbiakban: Hollandia) hatóságait, hogy adjanak tájékoztatást a Hollandiában érvényes feltételes adómegállapítás gyakorlatáról, valamint a Starbucks Coffee BV és SMBV vállalatokra vonatkozó összes feltételes adómegállapításról.
- (3) 2013. október 2-i keltezésű levelükben a holland hatóságok benyújtották a Bizottságnak a kért információkat, köztük a holland adóhatóság és a Starbucks Coffee BV között 2008-ban létrejött előzetes árképzési megállapodást ⁽²⁾ ⁽³⁾, valamint a holland adóhatóság és az SMBV között 2008-ban létrejött előzetes árképzési megállapodást (a továbbiakban: az SMBV APA), illetve az azokat alátámasztó dokumentumokat. Ez a dokumentáció tartalmazza különösen a két APA megállapodás iránti kérelmet alátámasztó 2007. évi transzferárazási jelentést, valamint az egyrészről a holland adóhatóság, másrészről a Starbucks Coffee BV és az SMBV nevében eljáró Starbucks Corporation adótanácsadója (a továbbiakban: az adótanácsadó) között lezajlott egyéb levélváltást. A holland hatóságok az alátámasztó dokumentumok részeként a holland adóhatóság, valamint a Starbucks Coffee BV és az SMBV által 2001-ben kötött előzetes árképzési megállapodást is benyújtották a Bizottsághoz.
- (4) Az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság 2014. június 11-én úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdése alapján az SMBV APA megállapodást érintő hivatalos vizsgálati eljárást indít azon az alapon, hogy ez az APA az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülhet (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) ⁽⁴⁾. 2014. július 16-án kelt levelükben a holland hatóságok benyújtották észrevételeiket az eljárás megindításáról szóló határozatra.

⁽¹⁾ HL C 460., 2014.12.19., 11. o.

⁽²⁾ E bizottsági határozat teljes szövegében a „feltételes adómegállapítás” és az „APA” (előzetes árképzési megállapodás) kifejezések egymás szinonimájaként szerepelnek.

⁽³⁾ Az előzetes árképzési megállapodás egy olyan megállapodás, amely az adóhatóság és az adóalany között jön létre az adójogszabályok (jövőbeli) ügyletekre történő alkalmazásáról. Az előzetes árképzési megállapodás a csoporton belüli ügyleteket megelőzően meghatároz egy megfelelő kritériumhalmazt (pl. módszer, összehasonlítható adatok és azok megfelelő helyesbítései, kritikus feltételezések a jövőbeli eseményekre vonatkozóan) az ügyletek szokásos piaci feltételeknek megfelelő árazásának meghatározására egy fix időszak alatt. Az előzetes árképzési megállapodást hivatalosan az adóalany kezdeményezi.

⁽⁴⁾ HL C 460., 2014.12.19., 11. o.

- (5) 2014. december 19-én az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket.
- (6) 2015. január 16-án kelt levelében a Starbucks benyújtotta észrevételit az eljárás megindításáról szóló határozatra. A holland adótanácsadók egyesülete (De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, a továbbiakban: NOB), a holland munkavállalók és ipar konföderációja (Verbond van Nederlandse Ondernemingen & Nederlands Christelijk Werkgeversverbond, a továbbiakban: VNO-NCW), az ATOZ luxemburgi adótanácsadók, az Oxfam nemzetközi és osztrák kereskedelmi iparkamara (Bundesarbeitskammer Österreich, a továbbiakban: BAK) szintén benyújtották észrevételeiket az eljárás megindításáról szóló határozatra.
- (7) 2015. március 20-án és 26-án kelt levelükben a holland hatóságok benyújtották észrevételeiket a harmadik felek által az eljárás megindításáról szóló határozatra adott megjegyzésekre.
- (8) 2015. október 21-én a Bizottság elfogadta az (EU) 2017/502 bizottsági határozatot ⁽⁵⁾, amellyel lezárta az SMBV APA-ra vonatkozó hivatalos vizsgálatot. Az említett határozatban a Bizottság megállapította, hogy ez az APA az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősül, amely összeegyeztethetetlen a belső piaccal, és amelyet a holland hatóságok jogellenesen, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésének megsértésével hajtottak végre. Hollandiát arra kötelezték, hogy fizettesse vissza az SMBV által kapott összeegyeztethetetlen és jogellenes támogatás összegét.
- (9) 2019. szeptember 24-én a Törvényszék a Starbucks-ügyben hozott ítéletében ⁽⁶⁾ megsemmisítette az (EU) 2017/502 határozatot, de az eljárás megindításáról szóló határozatot érintetlenül hagyta. Ezen ítélet jogerőssé vált.
- (10) Következésképpen a Bizottságnak újra meg kellett vizsgálnia az SMBV APA-t.
- (11) 2020. december 23-án a Bizottság további tájékoztatást kért a holland hatóságoktól az SMBV Hollandiában a vizsgált időszakban folytatott tevékenységeihez kapcsolódó funkciókról, eszközökről és kockázatokról.
- (12) Hollandia Unió melletti Állandó Képviselőtársának kérésére a Bizottság 2021. január 22-én ülést szervezett a Bizottság 2020. december 23-i új tájékoztatáskérésének megvitatása céljából.
- (13) 2021. március 18-án a holland hatóságok benyújtották válaszukat a Bizottság 2020. december 23-i tájékoztatási kérelmére.
- (14) 2021. április 29-én a Bizottság, valamint az SMBV és a holland hatóságok képviselői üléseztek a válaszok megvitatása céljából.
- (15) A kifogásolt feltételes adómegállapítás hivatalos vizsgálata tehát még mindig folyamatban van, és le kell zárni.

2. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

2.1. A kedvezményezett

- (16) Az intézkedés kedvezményezettje az SMBV, a Starbucks csoport Hollandiában bejegyzett leányvállalata. A Starbucks csoportot a Starbucks Corporation és az irányítása alatt álló összes vállalat alkotja. A Starbucks Corporation a Starbucks csoport központja. A Starbucks Corporation székhelye az Egyesült Államokban (a továbbiakban: USA), Seattle-ben van.
- (17) A Starbucks csoport 65 országban működő, kávéspecialitások pörkölésével, forgalmazásával és kiskereskedelmével foglalkozó vállalat. Kávé vásárol és pörköl, amelyet kézműves kávéival, teáival és egyéb italaival és friss ételeivel együtt a vállalat által üzemeltetett üzletekben árul. A Starbucks csoport 2014. évi éves jelentése szerint a Starbucks csoport számos kávé- és teaterméket értékesít, és védjegyének használatát egyéb csatornákon keresztül is engedélyezi, például hivatalos üzletekben, élelmiszerüzletekben és nemzeti élelmiszerszolgáltatási vállalatokon

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2017/502 határozata (2015. október 21.) a Hollandia által a Starbucksnak nyújtott SA.38374 (2014/C korábbi 2014/NN) állami támogatásról (HL L 83., 2017.3.29., 38. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2017/502/oj>).

⁽⁶⁾ A Törvényszék T-760/15. és T-636/16. sz., Hollandia és társai kontra Bizottság ügyben 2019. szeptember 24-én hozott ítélete (ECLI: EU:T:2019:669).

keresztül. 2014-ben a Starbucks csoport nettó árbevétele világszerte 16 448 millió USD, adózás utáni nyeresége pedig 2 067 millió USD volt.

- (18) A Starbucks csoport Hollandiában adófizető vállalkozásai a Starbucks Coffee BV és az SMBV, amelyek együtt egy adózási egységnek minősülnek. Ennek megfelelően egyetlen adóbevallást nyújtanak be egyetlen jogalanyként.
- (19) Az SMBV egy kávépörkölő vállalkozás, amely 2002 óta működik. Az amszterdami székhelyű pörkölő létesítménye az egyetlen ilyen, az Egyesült Államokon kívül található létesítmény. Az SMBV-t a Starbucks csoport svájci leányvállalata, a Starbucks Coffee Trading Company SARL látja el nyers kávébabbal, amely a nyers kávébabot a teljes Starbucks csoport javára, valamint annak független engedélyesei számára vásárolja meg. Az EMEA piacra szánt kávébabot ezt követően Hollandiában pörkölnek és csomagolják.
- (20) Az SMBV licenciába vette a kávépörkölési szellemi tulajdont az Alki Limited Partnershiptől (a továbbiakban: „Alki LP”) – a Starbucks csoport Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező leányvállalatától, amely közvetve irányítja az SMBV-t –, amely szükséges a kávépörkölési gyártási folyamatokhoz és a pörkölt kávébab boltüzemeltetőknek történő szállításához. Cserébe az SMBV jogdíjat fizet az Alki LP-nek. Az Alki LP és az SMBV közötti pörkölési megállapodás értelmében az Alki LP a megbízó az EMEA régió esetében, és viseli a termékek értékesítésével kapcsolatos összes kockázatot, valamint az előállítási, értékesítési, szállítási és raktározási tevékenységekből eredő veszteségek költségeit.
- (21) A költségmegosztási megállapodás keretében az Alki LP jogdíjat, illetve szolgáltatási díjat fizet a Starbucks Corporationnek a kávépörkölési ismeretekért, illetve a Starbucks Corporation által az Alki LP-nek nyújtott szolgáltatások után, valamint költségmegosztási kifizetéseket bizonyos immateriális javak kidolgozásáért.
- (22) A Starbucks európai kávépörkölő létesítményének tulajdonosaként az SMBV-nek biztosítania kell, hogy a megfelelő berendezéseket használják, a megfelelő folyamatokat végzik el, és hogy a pörkölt kávébabokat az Alki LP által a pörkölési megállapodásban biztosított specifikációknak megfelelően állítják elő. E megállapodás szerint az SMBV a nyers kávébab tulajdonosa, amelyet az Alki LP által kijelölt vagy jóváhagyott szállítóktól vásárol. Az SMBV biztosítja, hogy a termékek a gyártóüzemébe történő szállításkor megfeleljenek az Alki LP termékspecifikációinak, és az SMBV köteles saját költségén haladéktalanul cserélni a hibás mennyiséget vagy a nem teljesítő nyers kávébabot. Az Alki LP ugyanakkor viseli a kávébabok előállítása, értékesítése, szállítása, raktározása, kezelése vagy felhasználása eredményeképp előálló veszteséghez kapcsolódó kockázatot, és köteles kártalanítani az SMBV-t minden, a termékkel kapcsolatos kártérítési igényrel szemben.
- (23) Az Alki LP nem rendelkezik alkalmazottakkal a pörkölési szerződés keretében betöltött megbízói szerepének ellátásához, és tagjai sem foglalkoztatnak olyan alkalmazottakat, akik ezt a szerepet ellátnák. A Starbucks csoport által a hivatalos vizsgálati eljárás során benyújtott információk szerint az Alki LP ezt a szerepet a Starbucks csoport egyesült államokbeli szervezetei által nyújtott útmutatás, szakértelem és előírt funkciók alapján látja el a költségmegosztási megállapodás keretében.
- (24) Az Alki LP holland adózási szempontból átlátható szervezetnek minősül, ezért a holland adójogszabályok értelmében nem kötelezett társasági adó fizetésére. Ezen adózási átláthatóság eredményeként a holland adóhatóság az SMBV által az Alki LP részére a szellemi tulajdon EMEA-területen történő felhasználásáért fizetett jogdíjat az Egyesült Államokban a Starbucks Corporation részére történő közvetlen kifizetésnek tekinti.
- (25) A Starbucks csoport leányvállalatai szerződést kötnek a Starbucks Coffee BV-vel pörkölt kávébab és egyéb termékek szállítására. Az SMBV az általa forgalmazott termékeket (pörkölt kávébab, poharak és papírszalvéták stb.), függetlenül attól, hogy azokat az SMBV előállítja vagy vásárolja, az üzleteknek adja el. Egyes üzletek függetlenek, míg mások a Starbucks tulajdonában vannak. Az SMBV által az üzleteknek felszámított árakat a Starbucks csoport más jogalanyai által kidolgozott képlet határozza meg.

2.2. A vizsgált intézkedés

Az SMBV APA

- (26) Ez a határozat az SMBV APA-ra vonatkozik. Az SMBV APA elvileg 10 évig, 2007. október 1-jétől 2017. december 31-ig volt kötelező érvényű. A Bizottsághoz benyújtott információk szerint azonban az SMBV APA-t 2014. szeptember 30-án felmondták az APA 1. szakaszában ismertetett tények lényeges változása miatt.

- (27) A 2007. évi transzferárazási jelentésben a díjazás a vonatkozó költségalapra számított [9–12] (*) % árrést tartalmazott.
- (28) A társasági jövedelemadóról szóló 1969. évi holland törvény (Wet op de vennootschapsbelasting 1969) 8b. cikke szerint az ilyen APA-knak a transzferárazás céljából meg kell határozniuk a szokásos piaci ár elvének megfelelő díjazást. Az SMBV APA megkötésével a holland adóhatóság tehát elfogadta, hogy az adótanácsadó által a 2007. évi transzferárazási jelentésben az SMBV által ellátott feladatokért meghatározott díjazás Hollandiában (ideértve a vállalt kockázatot és a használt eszközöket) a szokásos piaci ár elvének megfelelő díjazásnak minősült (7).
- (29) Az SMBV APA keretében a holland adóhatóságnak benyújtott 2007. évi transzferárazási jelentés az említett APA szerves részét képezi.
- (30) Az SMBV adóalapjának megállapítása céljából az SMBV APA foglalkozott a holland adóhatóság által értékelt csoporton belüli ügyletekkel. Az SMBV díjat fizetett a csoporthoz tartozó egyik vállalatnak (az Alki LP-nek) a kávépörköléshez kapcsolódó szellemi tulajdon használatáért, valamint a csoport egy másik vállalatának, a Starbucks Coffee Trading Company SARL-nek a nyers kávébab beszerzéséért. Az SMBV APA-n keresztül a holland adóhatóság és az SMBV meghatározta azon pörkölési szolgáltatásokért és ellátási láncsal kapcsolatos tevékenységekért (azaz a kávé- és nem kávétermékek forgalmazásáért) járó adóköteles díjazást, amelyekben az SMBV részt vett.
- (31) Az SMBV APA megállapodásban a holland adóhatóság elfogadta, hogy az SMBV által az Alki LP-nek fizetett jogdíjak mértékét minden év végén állapítják meg a jogdíjköltségek előtti üzemi nyereség és a működési költségekre felszámolt [9–12] % árrés különbségeként. Az SMBV APA továbbá rendelkezik arról, hogy „ez a jogdíjfizetés levonható a társasági nyereségadó-alapból, és nem tartozik a holland forrásadó hatálya alá”.

A 2007. évi transzferárazási jelentés

- (32) A holland adóhatóság által az SMBV APA megállapodásban elfogadott díjazás az adótanácsadó által a 2007. évi transzferárazási jelentésben összeállított transzferárazási elemzésen alapult, amely a szóban forgó APA szerves részét képezi.
- (33) A 2007. évi transzferárazási jelentés az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszert (a továbbiakban: ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer) alkalmazza mint előnyben részesített transzferárazási módszert az SMBV működési teljesítményének mérésére. A módszer egyike azoknak a közvetett módszereknek, amelyek célja az ügyletek szokás piaci ár elve alapján történő árazásának és az ugyanazon vállalatcsoportba tartozó vállalkozások közötti nyereségfelosztásnak a megbecslése. Azt határozza meg, hogy mi lehet egy teljes tevékenység, nem pedig egyes meghatározott ügyletek szempontjából szokásos piaci nyereség. Nem arra törekszik, hogy az értékesített áruk árát határozza meg, hanem ehelyett megbecsüli a tevékenységen – például termékértékesítésen – független cégek által várhatóan elérhető nyereség szintjét. Ezt egy megfelelő alapra („nyereségszint mutató”), például költségekre, forgalomra vagy állóeszköz-beruházásra vetített nyereséghányad kiszámításával, majd ennek a hányadnak az összehasonlítható független ügyletekben megfigyelt nyereséghányaddal való összehasonlításával teszi. Az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer alkalmazását e határozat (44) preambulumbekzdése részletesebben kifejti.
- (34) A 2007. évi transzferárazási jelentésben az SMBV adótanácsadója funkcionálisan elemezte e vállalkozás csoporton belüli és független ügyleteit a termelési tevékenysége tekintetében. Az SMBV-t alacsony kockázatú kávépörkölőként jellemezték.
- (35) mivel az SMBV-t tekintették a funkciók, az eszközök és a kockázatok szempontjából kevésbé összetett félnek ezen ügyletekben, az adótanácsadó az SMBV-t használta vizsgált félként a szokásos piaci ár elvének megfelelő díjazásának az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer elemzése alapján történő meghatározásához.
- (36) Az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszernek az SMBV termelési tevékenységére történő alkalmazásakor az adótanácsadó a nettó nyereségmutatóra vonatkozó adóalapot úgy vette figyelembe, hogy az az SMBV által nyújtott szolgáltatások költsége, összhangban az ellátási láncban és gyártáshoz kapcsolódó szolgáltatások esetében megfelelő módszernek tekintett költség és haszon módszerével.

(*) Bizalmas információ.

(7) Az eredeti holland szöveg így szól: „[SMBV] wordt geacht een arm's length vergoeding te ontvangen voor haar activiteiten zoals beschreven [in het transfer pricing report] indien de operationele marge [9–12] % van de relevante kostgrondslag bedraagt.”

- (37) Az adótanácsadó azonban azon a véleményen volt, hogy az árrést csak az olyan tevékenységekhez kapcsolódó mögöttes költségekre kellett volna alkalmazni, amelyekben az SMBV hozzáadott értéket (*) képviselő szerepet töltött be. A 2007. évi transzferárzási jelentésben a mögöttes költségek között szerepel (többek között) a gyártás és az ellátási láncokhoz kapcsolódó tevékenységek során felmerülő összes személyzeti költség, a gyártóberendezések költségei (azaz az értékcsökkenés) és az üzem rezsiköltségei (például a létesítmény költsége).
- (38) A funkcionális elemzés megbízhatóságának növelésére az adótanácsadó transzferár-kiigazítást végzett annak figyelembevétele érdekében, hogy az árrés javasolt alkalmazása az SMBV költségalapjára nem tartalmazza a nyers kávébab költségelemét.
- (39) Azon összehasonlítható vállalatoknál, amelyekkel az SMBV pénzügyi eredményeit összehasonlítják, nyersanyagköltségek is felmerültek. Ezért az adótanácsadó kiigazította a nyersanyagköltségeket, hogy módosítsa az összehasonlítható vállalatok mindegyikére kiszámított összköltségre vetített árrést.
- (40) A nyers kávébab költségeleme és a nyersanyagköltségek kiigazításának együttes alkalmazása a becsült díjazást az összköltségekre vetített 7,8 %-os középértéktől a működési költségekre vetített 9,9 %-os becsült középértékre módosította. Az üzemi költségekre vetített [9-12] %-os (kerekített) árrést ezen az alapon úgy tekintették, hogy az egy, az SMBV által a csoporton belüli ügyletekre a pörkölési szolgáltatások és az ellátási lánc kapcsolódó tevékenységeinek vonatkozásban alkalmazott szokásos piaci árrést tükrözi.

2.3. OECD transzferár irányelvek

- (41) A transzferár az azonos vállalatcsoport különböző részei között a kereskedelmi ügyletekért felszámolt ár. A multinacionális vállalatok pénzügyi ösztönzőket használnak annak érdekében, hogy a lehető legkevesebb nyereséget osszák fel azokban a joghatóságokban, ahol ez a nyereség magasabb adózás alá tartozik. Ez olyan transzferárakat eredményezhet, amelyeket nem szabadna elfogadni az adóköteles jövedelem számításának alapjaként. E probléma elkerülése érdekében az adóhatóságok olyan transzferárzási módszereket alkalmaznak, amelyek szerint a csoporton belüli vállalatok között alkalmazott transzferárak közül csak azokat fogadják el, amelyek összehasonlíthatók azokkal az árakkal, amelyekben a szokásos piaci feltételek között tárgyaló független vállalatok állapodtak volna meg. Ezt nevezik „a szokásos piaci ár elvének”.
- (42) A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (a továbbiakban: OECD) irányelveket fogadott el, nevezetesen transzferár irányelvek formájában. Figyelemmel az OECD transzferár irányelvek nem kötelező jellegére, az OECD tagállamok adóhatóságait egyszerűen csak ösztönzik az irányelvek követésére. Azonban a gyakorlatban az OECD transzferár irányelvek fókuszpontként szolgálnak, és egyértelmű hatást gyakorolnak az OECD tagállamok (és nem tagállamok) adóügyi gyakorlatára. Ráadásul számos OECD tagállamban az irányelveket törvényerejűvé emelték, vagy azok kifejezetten referenciaként szolgálnak a nemzeti adótörvények értelmezése céljából.
- (43) Az OECD Pénzügyi Bizottsága időről időre elfogadja a transzferár irányelvek aktualizálását, például 1995-ben és 2010-ben.
- (44) Az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer alkalmazása az 1995. évi OECD transzferár irányelvek 3.26. bekezdéséhez kapcsolódik. Ezen irányelvek szerint a „vizsgált fél”, vagyis az ügyletben résztvevő felek közül az, amelyiknek a mutatója a vizsgálat tárgyát képezi, általában az a vállalat, amelyiknek a funkcionális elemzése kevésbé összetett. Az OECD transzferár irányelvek kimondják, hogy egy ilyen elemzés számos elfogadható eredményhez vezethet, nem pedig egy konkrét, helyes eredményhez. A gyakorlatban ezt az elfogadható tartományt gyakran a megfigyelt hányadok interkvartilis tartományának tekintik. Egy adatsorban a kvartilis három olyan pont, amelyek a halmazban a legkisebbtől a legnagyobb értékig sorrendbe rendezett értékeket három, egyenlő adatmennyiséget tartalmazó halmazra osztják, vagyis az adatok 25 %-a a 25. percentilisben vagy az alatt (más néven alsó kvartilis) van, az adatok 50 %-a a második kvartilisben vagy az alatt van, ami egyben a halmaz mediánja is, és az adatok 75 %-a a 75. percentilisben vagy az alatt van (más néven felső kvartilis). Az interkvartilis tartomány az alsó és a felső kvartilis közötti összes értékből áll.

(*) A „hozzáadott érték” ebben az összefüggésben azoknak az eseteknek a leírására szolgál, amikor egy vállalat egy homogénnek tekinthető, a versenytársak termékétől kevésbé (vagy semmiben sem) különböző termék vonatkozásában a potenciális vásárlók számára olyan jellemzőt vagy többletet biztosít, amely nagyobb értéket kölcsönöz a terméknek.

2.4. A szokásos piaci árazásra vonatkozó holland szabályok

- (45) Az SMBV APA megállapodást az 1969. évi holland társasági jövedelemadóról szóló törvény (Wet op de Vennootschapsbelasting 1969) (a továbbiakban: társasági jövedelemadóról szóló törvény) 8b. cikkének (1) bekezdése alapján kötötték. A társasági jövedelemadóról szóló törvénybe 2002-ben beillesztett 8b. cikk (1) bekezdése lefekteti a szokásos piaci ár elvét.
- (46) A vizsgált időszakban a holland kincstár pénzügyi államtitkárának 2001. március 30-i IFZ2001/295M sz. határozata (a továbbiakban: transzferárazási rendelet) ad útmutatást arra vonatkozóan, hogy a holland adóhatóság miként alkalmazza a társasági jövedelemadóról szóló törvény 8b. cikkének (1) bekezdésében lefektetett szokásos piaci ár elvét.
- (47) A transzferárazási rendelet egyértelművé teszi, hogy a szokásos piaci ár elve elvben a holland társasági jövedelemadóról szóló törvény szerves részét képezi. Azokban az esetekben, amikor az OECD irányelveket pontosítani kell, a transzferárazási rendelet ismerteti Hollandia álláspontját e konkrét pontok vonatkozásában, és szándéka, hogy ahol lehet, megszüntesse a félreértéseket.
- (48) Különösen a transzferárazási rendelet 1.2. fejezete meghatározza, hogy megengedett a szokásos piaci értéktartomány alkalmazása, mivel egy adott transzferárazási módszer gyakran eredményez olyan értéktartományt, amelynek minden tagja egyformán megbízható.
- (49) A transzferárazási rendelet 2. fejezete az OECD transzferár irányelvek szerinti transzferárazási módszerekkel foglalkozik. Ezen irányelvek 4.9. pontja alapján a transzferárazási rendelet előírja, hogy a holland adóhatóságnak transzferárazási ellenőrzését mindig az adóalany által az ügylet időpontjában alkalmazott módszer szemszögéből kell elkezdenie, feltéve, hogy az ilyen transzferárazás az adott ügylet tekintetében szokásos piaci ár elvét követő eredményre vezet.

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

- (50) A Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatában arra az előzetes álláspontra helyezkedett, hogy az SMBV APA, amely elfogadta az SMBV adótanácsadója által javasolt díjazást az SMBV Hollandiában ellátott funkcióiért, látszólag az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett, a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül.
- (51) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság a következő három kétséget fogalmazta meg az SMBV APA szokásos piaci ár elvének való megfelelőségét illetően.
- (52) Először is, a Bizottság megkérdőjelezte az adótanácsadó által a 2007. évi transzferárazási jelentésben tett feltételezést, miszerint az SMBV semmilyen kockázatot nem visel, és hogy ezért bérgyártónak kell minősíteni. A Bizottság különösen az SMBV pénzügyi kimutatásaiban nyilvántartott készletkockázat tényére utalt, amely ellentmond a bérgyártóként való besorolásnak.
- (53) Másodszor, a Bizottság megkérdőjelezte az adótanácsadó két egymást követő kiigazítását, amelyek mindegyikének látszólag ugyanaz volt a célja, hogy eloszlasson egy az összehasonlíthatósági elemzéssel kapcsolatos aggályt. Az első kiigazítás a működési költségekre csökkentette az SMBV adóalapjának kiszámításához használt költségalapot. Az adótanácsadó ezt megfelelőnek tekintette, mivel az SMBV tevékenységét bérgyártóként vagy szerződéses gyártóként folytatja. A második kiigazítás, amely a 2007. évi transzferárazási jelentésben „Atváltási felárhelyesbítés” megnevezéssel szerepel, a transzferárazási célból összehasonlíthatónak használt vállalatok nyereségéből az eladott áruk beszerzési értékének többszörösét vonta le. Ez a második kiigazítás, amelyet Hollandia „forgótőke korrekciónak” nevez, csökkentette az SMBV hollandiai adóalapját.
- (54) Harmadszor, a Bizottság megkérdőjelezte, hogy az SMBV által az Alki LP-nek fizetett jogdíj a szokásos piaci ár elvén alapul-e, mivel a jogdíj összege látszólag nem kapcsolódott annak a szellemi tulajdonnak az értékéhez, amelynek díjazását szolgálta. Az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer transzferárazási elemzésben való használata miatt a jogdíj valójában megegyezett az SMBV reziduális nyereségével, vagyis az SMBV által a működési költségek [9-12] %-a felett elkönyvelt minden nyereséget az adóból levonható jogdíjja alakították át.

4. A HOLLAND HATÓSÁGOK ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATTAL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEI

- (55) Hollandia 2014. július 16-án nyújtotta be az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit.

- (56) Hollandia azt állította, hogy az SMBV APA-ban megállapított díjazás megfelelt a szokásos piaci ár elvének, és hogy az adótanácsadó által választott módszer (azaz az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer, költségalapú nyereségszint mutatóval) megfelelő volt az említett díjazás meghatározásához. Hollandia továbbá kijelentette, hogy az SMBV APA nem biztosított szelektív előnyt az SMBV számára.
- (57) Ezen álláspont alátámasztása érdekében Hollandia észrevételeiben a következő érveket hozta fel.
- (58) Hollandia először azzal érvelt, hogy a Starbucks szándéka mindig is az volt, hogy létrehozzon egy aktív, alacsony kockázatú kávépörkölő üzemet, és hogy az évek során a tények és körülmények jelentősen nem változtak. Ezenkívül az SMBV a csoporthoz tartozó más vállalkozások felügyelete alatt látta el feladatait, amelyek végső soron viselték az említett ügyletek kockázatait.
- (59) Hollandia ezért az SMBV-t tekintette a „legkevésbé összetett gazdálkodónak” (és így a vizsgált félnek), amelynek a szokásos piaci ár elve szerinti díjazását egy olyan összehasonlító tanulmánnyal kell megállapítani, amelynek esetében az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszer a leggyakoribb nemzetközileg használt módszer. Figyelemmel az SMBV termelési funkcionalitására, az SMBV egy költségorientált nyereségszint-mutatót használt. Hollandia hangsúlyozta, hogy ez a megközelítés összhangban van az alkalmazandó OECD transzferár irányelvekkel és a transzferárazási rendelettel. Konkrétabban, Hollandia azzal érvelt, hogy az adózók elvben szabadon választhatnak transzferárazási módszert, feltéve, hogy a választott módszer az adott ügylet tekintetében a szokásos piaci ár elvét követő eredményre vezet. Figyelemmel arra, hogy Hollandia az SMBV APA-t a piaci ár elfogadható közelítéseként értékelte, nem vélte úgy, hogy az előnyt biztosítsa az SMBV-nek.
- (60) Az összehasonlíthatósági helyesbítéseket illetően Hollandia azzal érvelt, hogy a 2007. évi transzferárazási jelentés elkészítésének idején nem volt arra vonatkozó ajánlás, hogy miként kell kezelni az alacsony kockázati profilú termelőket. Hollandia elismerte, hogy a 2010. évi OECD transzferár irányelvek már tartalmaznak útmutatást az összehasonlíthatósági helyesbítéseket illetően, ideértve a forgótőke korrekciót, azonban azzal érvelt, hogy ezek a példák pusztán útmutatásul szolgálnak, és hogy ez azt jelenti, hogy egyéb pozíciók is eredményezhettek volna szokásos piaci áron alapuló eredményeket. Hollandia továbbá azzal érvelt, hogy az arra irányuló vizsgálatot, hogy az SMBV APA összhangban volt-e a szokásos piaci ár elvével, a megkötése idején rendelkezésre álló OECD transzferár irányelvekre, vagyis az 1995. évi OECD transzferár irányelvekre kell alapozni. Ezért a 2010. évi OECD transzferár irányelvek III. fejezetének összehasonlíthatósági helyesbítésre vonatkozóan példát bemutató melléklete nem volt alkalmazható.
- (61) Hollandia érzékenységi vizsgálatot is végzett a szokásos piaci értéktartományra vonatkozóan, amelyet a 2007. évi transzferár-jelentésben meghatározott módszertannak megfelelően számított ki annak érdekében, hogy felmérje az eredmények megalapozottságát egyes paraméterek módosulása esetén. E szimulációk alapján Hollandia következtetése az volt, hogy ha a Bizottság által felhozott kétségek bármelyike is elfogadásra kerülne, akkor az még mindig a szokásos piaci értéktartományba eső díjazást eredményezne. Az OECD 1995. évi transzferár irányelveinek megfelelően semmilyen kiigazítás nem szükséges, amikor a díjazás a szokásos piaci értéktartományba esik.
- (62) Hollandia továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság által a szelektivitási elemzésének alapjául szolgáló referencia-rendszer, amely a tevékenységet szokásos piaci körülmények között végző vállalkozás nyeresége és vesztesége közötti különbségen alapuló rendes adórendszer volt, helytelenül volt meghatározva. Hollandia álláspontja szerint a megfelelő referenciarendszernek a társasági jövedelemadóról szóló törvény 8b. cikk (1) bekezdésének kellett volna lennie, amely magában foglalja a szokásos piaci ár elvét, valamint a transzferárazási rendeletnek, amely további útmutatást ad a szokásos piaci ár elvének alkalmazásához. Hollandia azzal érvelt, hogy mindaddig, amíg az SMBV APA nem tér el a társasági jövedelemadóról szóló törvény 8b. cikkének (1) bekezdésétől, valamint a transzferárazási rendeletről, addig nem lehet szó szelektív előnyről.
- (63) Végezetül Hollandia megjegyezte, hogy ha a Bizottság a saját értelmezését kívánná érvényesíteni a tagállamok adóelvéire, azzal beavatkozna Hollandia szuverenitásába.

5. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATTAL KAPCSOLATBAN

5.1. Starbucks

- (64) A Starbucks az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit 2015. január 16-án küldte meg. Ezenkívül a Starbucks piaci információkat küldött a Bizottságnak 2015. április 13-i, 2015. május 29-i, 2015. szeptember 10-i és 2015. szeptember 23-i leveleiben.
- (65) A Starbucks észrevételei nagymértékben átfedést mutattak Hollandia észrevételeivel annyiban, hogy mindkettő azt állította, hogy az SMBV APA megállapodásban szereplő díjazás a szokásos piaci árazást követi, és nem juttatta szelektív előnyhöz az SMBV-t.
- (66) Hollandiához hasonlóan a Starbucks azzal érvelt, hogy az SMBV kizárólag korlátozott, alacsony kockázatú funkciókat látott el azért, hogy támogassa a Starbucks Corporationt az EMEA régió kiszolgálásában. Végül a csoporthoz tartozó más vállalkozások, például az Alki LP kereskedelmi felelősséget vállaltak az SMBV tevékenységeiért, és következésképpen viselték az ezen ügyletekhez kapcsolódó gazdasági kockázatokat (beleértve a készletkockázatot is).
- (67) Ezért a Starbucks arra a következtetésre jutott, hogy az üzleti nettó nyereségen alapuló módszer jelentette a legmegfelelőbb transzferárazási módszert. A Starbucks úgy vélte, hogy a holland adóhatóságnak a transzferárazási vizsgálatot minden esetben az adóalany által választott módszer alapján kell megkezdnie.
- (68) A Starbucks emlékeztetett, hogy a transzferárazás nem egzakt tudomány, ezért bármely transzferárazási módszer használata jellemzően egy értéktartományt eredményez, amely egyformán lehet védhető. Bármely transzferárazási elemzés természeténél fogva a szokásos piaci eredmények egy tartományát adja, és egy szokásos piaci árra, nem pedig a szokásos piaci árra vonatkozó következtetést eredményez.
- (69) A Starbucks hozzátette, hogy több ad hoc jelentéssel is rendelkezik, amelyek még inkább alátámasztották, hogy az SMBV APA-ban meghatározott árrés a szokásos piaci ár elvén alapul.
- (70) A 2007. évi transzferárazási jelentésben foglalt helyesbítéseket illetően a Starbucks egyértelművé tette, hogy azok célja az SMBV és a mintában lévő összehasonlítható vállalatok funkcionális profiljai közötti lényeges különbségek figyelembevétele volt annak érdekében, hogy egy a szokásos piaci ár elvének megfelelő díjazásra jussanak. A Starbucks szerint ezek a helyesbítések megfelelőek, bizonyos tekintetben konzervatívak voltak, és természetesen nem becsülték alá az SMBV díjazását az ellátott funkciókért.
- (71) Hollandiához hasonlóan a Starbucks továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság nem megfelelően határozta meg a referencia-keretrendszerét. A Starbucks azt állította, hogy referencia-keretrendszerként a holland társasági adórendszert, konkrétabban a társasági jövedelemadóról szóló törvény 8b. cikkének (1) bekezdését, a transzferárazási rendeletet és a holland adóhatóság közigazgatási gyakorlatát kellene alkalmazni. Hollandia, illetve a Starbucks véleménye szerint csak akkor lehetne állami támogatásról beszélni, ha az SMBV APA eltérne a szokásos értelmezéstől és a szokásos piaci ár elvének hollandiai alkalmazásától. A Starbucks továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság elmulasztotta az adóalanyok egy referenciacsoportjának meghatározását, és hogy a kapcsolt és független vállalatok jogi és tényyszerű helyzete nem mindig összehasonlítható.
- (72) Végezetül a Starbucks kifogásolta a Bizottság megközelítését, mivel az ellentmond a holland adóhatóság „tartalom formával szembeni elsődlegességét hangsúlyozó megközelítésének”. A Starbucks továbbá jelezte, hogy a Bizottság nem használhatott vizsgálatához olyan információkat, amelyek az SMBV APA kelte után keletkeztek.

5.2. Egyéb érdekelt felek

- (73) A NOB azzal érvelt, hogy annak meghatározását, hogy az adóalanyok APA keretében történő egy adott adóügyi kezelése állami támogatásnak minősül-e, a holland jogszabályokra, a közigazgatási gyakorlatra és az APA megkötésekor érvényben lévő szokásos piaci ár elvének alkalmazására kellene alapozni. A NOB megjegyezte, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban a körültekintő független piaci szereplőre való hivatkozás látszólag az OECD transzferár irányelveket meghaladó újfajta uniós normát vezetett be a mögöttes megállapodás szokásos piaci jellegének vizsgálatához. Megerősítést kért ahhoz, hogy a Bizottság referenciarendszerként a hazai jogrendszert, ne pedig más normát használjon. További érvelésként hozta fel, hogy az adóalanyok jogosan várhatják el, hogy a hazai jogszabályok nemzeti értelmezése alapján megkötött APA megállapodások ne minősüljenek állami támogatásnak.

- (74) A VNO-NCW aggodalmát fejezte ki a körültekintő független piaci szereplő vizsgálat alkalmazásával kapcsolatban, és sürgette a nemzeti szinten alkalmazott transzferárazási szabályok viszonyítási alapként történő használatát a szelektivitás kivizsgálására.
- (75) Az ATOZ azt állította, hogy látszólag a Bizottság figyelembe vette, hogy az OECD elvek alapján létezik egy objektív szokásos piaci ár elve, amely valamiféleképpen rögzítve van az uniós jogban, és amely meghaladja a tagállamok nemzeti jogát és gyakorlatát. Azonban az ATOZ szerint a Bizottságnak azt kellett volna mérlegelnie, hogy az SMBV APA összeegyeztethető-e a holland joggal. Az ATOZ azt állította, hogy a Bizottság megközelítése jogbizonytalanságot okozott a multinacionális cégek körében.
- (76) Az Oxfam és a BAK észrevételeikben támogatásukat fejezték ki a Bizottság vizsgálatát illetően.
- (77) Az X vállalat, a Starbucks csoport versenytársa, amely nem kívánta kilétét nyilvánosságra hozni, az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul észrevételeket nyújtott be a Bizottsághoz a pörkölési folyamat által a nyerskávához hozzáadott értékre vonatkozóan. Azt állította, hogy ez a hozzáadott érték átlagosan a nyerskávę költségének 13–17 %-át teszi ki a pörkölt kávé és az őrölt kávé, illetve a kávébab esetében.

6. HOLLANDIA ÉSZREVÉTELEI HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEIRE ÉS AZ X VÁLLALAT ÉSZREVÉTELEIRE

- (78) 2015. április 20-án és 26-án kelt leveleiben Hollandia egyetértését fejezte ki a Starbucks, a NOB, a VNO-NCW és az ATOZ észrevételeivel kapcsolatban. Ezzel szemben Hollandia nem támogatta az Oxfam és a BAK érveit.
- (79) 2015. március 11-én kelt levelében Hollandia kijelentette, hogy nem tud érdemben válaszolni az X vállalat észrevételeire, mivel Hollandia nem kapta meg az anonim versenytárs funkcionális elemzését és viszonyítási alapját.

7. ÉRTÉKELÉS

- (80) A részletes vizsgálatot követően, miután alaposan megvizsgálta az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul beérkezett észrevételeket, és figyelembe véve a Starbucks-ügyben hozott ítélet megállapításait, a Bizottság úgy véli, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban felvetett aggályok nem tarthatók fenn a vitatott feltételes adómegállapítási határozattal kapcsolatban.

7.1. A támogatás megléte

- (81) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (82) Amint azt az Európai Unió Bírósága megállapította⁽⁹⁾, ahhoz, hogy egy intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében támogatásnak minősüljön, a következő feltételek együttes teljesülése szükséges: i. az intézkedésnek az államnak betudhatónak kell lennie, és azt állami forrásokból kell finanszírozni; ii. előnyhöz kell juttatnia a kedvezményezettet; iii. az előnynek szelektívnek kell lennie; és iv. annak torzítania kell a versenyt, vagy versenytorzítással kell fenyegetnie, és képesnek kell lennie a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására.
- (83) A következőkben a Bizottság arra összpontosítja értékelését, hogy a vitatott feltételes adómegállapítási határozat előnyt biztosított-e az SMBV számára.

7.2. Az SMBV számára nyújtott előny megléte

- (84) Az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az előny olyan gazdasági előny, amelyet egy adott vállalkozás rendes piaci körülmények között – azaz állami beavatkozás nélkül – nem tudott volna megszerezni. Az előny fennállásának megállapítása során magának az intézkedésnek a hatását kell vizsgálni. Az adóintézkedések tekintetében előny biztosítható egy adott vállalkozás adóterheinek a különböző típusú csökkentése, és – különösen – az adóalap vagy a befizetendő adó összegének csökkentése révén.

⁽⁹⁾ A Bíróság 2010. szeptember 2-i ítélete, Bizottság kontra Deutsche Post, C-399/08. P., ECLI:EU:C:2010:481, 39. pont.

- (85) Az e határozat 3. szakaszában leírtak szerint a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban felvázolt három kétely alapján hivatalos vizsgálatot indított Hollandia ellen az SMBV APA-val kapcsolatban.
- (86) A Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejezett első kétely arra vonatkozott, hogy a holland adóhatóság helyesen fogadta-e el az SMBV alacsony kockázatú bérnyújtóként való besorolását a szokásos piaci ár elvének megfelelő díjazás meghatározásakor.
- (87) E tekintetben a Törvényszék ítéletében arra a következtetésre jutott, hogy annak megállapítása, hogy a hagyományos transzferárazási elemzés módszertani követelményei nem teljesültek, önmagában nem elegendő az állami támogatás nyújtásának bizonyításához. Még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság jogosan kérdőjelezte meg az alkalmazott transzferárazási besorolást, a Bizottságnak akkor is bizonyítania kell, hogy ez a módszertani hiba előnyt eredményezett az SMBV számára. A Törvényszék szerint a jelen ügyben a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon ezt az előnyt ⁽¹⁰⁾.
- (88) A Bizottság által felvetett második kétely arra vonatkozott, hogy a holland adóhatóság helyesen fogadta-e el az adótanácsadó által az SMBV APA alapján kapott díjazás kiszámításakor elvégzett első és második korrekciókat. Az első korrekció a működési költségeknek az SMBV díjazásának kiszámításához használt nyereségszint-mutatóként való megválasztásához kapcsolódott. Az SMBV által ismertetett második korrekció egy forgótőke-korrekció volt.
- (89) Először is a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a nyereségszint-mutató megválasztása téves volt ⁽¹¹⁾.
- (90) Másodszor, a forgótőke-korrekciót illetően a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság azon megállapítása, amely szerint a Starbucks csoport nem igazolta megfelelően az üzleti nettó nyereségen alapuló módszer alkalmazásával kiszámított eredményeken végzett korrekciókat, önmagában nem elegendő annak bizonyításához, hogy e korrekciók tévesek voltak, vagy hogy előnyt biztosítottak az SMBV számára. Ennek alapján a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az elvégzett forgótőke-korrekció előnyt biztosított az SMBV számára ⁽¹²⁾.
- (91) A Bizottság utolsó kételye az volt, hogy a holland adóhatóság helyesen fogadta-e el az SMBV APA-ban az SMBV által fizetendő jogdíjak mértékének kiszámítására vonatkozóan meghatározott módszert. E tekintetben a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a Starbucks csoport és más kávépörkölő társaságok közötti szerződéses kapcsolatok azt bizonyítják, hogy az SMBV által fizetett jogdíj szintjének nullának kellett volna lennie ⁽¹³⁾. A Törvényszék azt is megállapította, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a Starbucks csoport versenytársai és más kávépörkölő társaságok közötti megállapodások azt bizonyítják, hogy az SMBV által fizetett jogdíj szintjének nullának kellett volna lennie ⁽¹⁴⁾.
- (92) A Törvényszék azt is megállapította, hogy a Bizottság nem bizonyította megfelelően, hogy ha az SMBV által fizetett jogdíj szintje nem nulla, annak mindazonáltal alacsonyabbnak kell lennie az SMBV APA alapján fizetett összegnél ⁽¹⁵⁾. A Törvényszék megjegyezte, hogy a Bizottság határozatában nem határozta meg, hogy milyen alternatív jogdíjszintet ítélné megfelelőnek. ⁽¹⁶⁾

⁽¹⁰⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 427. pont.

⁽¹¹⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 501. pont.

⁽¹²⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 541. pont.

⁽¹³⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 359. pont.

⁽¹⁴⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 358. pont.

⁽¹⁵⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 362. pont.

⁽¹⁶⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 368. pont.

- (93) Általánosabban, a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság tévesen feltételezte, hogy az SMBV-nek nyújtott szellemi tulajdon értékét csak akkor hasznosítják, ha a termékeket végfogyasztók részére értékesítik ⁽¹⁷⁾. A Törvényszék megállapította, hogy mivel a szellemi tulajdon szükséges volt az SMBV gazdasági tevékenységének folytatásához, az SMBV e szellemi tulajdon használatából értékre tett szert ⁽¹⁸⁾.
- (94) Ezenkívül a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság tévesen állította, hogy az SMBV nem tudott jogdíjat fizetni e szellemi tulajdon után, mivel azok a tevékenységek, amelyekhez az SMBV-nek szüksége volt a szellemi tulajdonra, veszteségesek voltak ⁽¹⁹⁾. A Törvényszék megjegyezte, hogy azok az információk, amelyek e tevékenységek veszteséges jellegét mutatják, csak 2010-től álltak rendelkezésre, és így az SMBV APA megkötésekor nem álltak rendelkezésre. E tekintetben a Törvényszék megjegyezte, hogy ha az SMBV APA új támogatást eredményezett volna, e támogatást annak végrehajtása előtt be kellett volna jelenteni a Bizottságnak, amint azt az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése megköveteli. Mivel ebben az ügyben a Bizottságnak csak az akkor rendelkezésre álló információk felhasználásával kellett volna állást foglalnia az ilyen bejelentéssel kapcsolatban, a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem róhatja fel a holland adóhatóságnak, hogy nem vett figyelembe olyan információkat, amelyek az SMBV APA megkötésének időpontjában nem voltak ismertek vagy nem voltak észszerűen előre láthatók ⁽²⁰⁾.
- (95) Ezenkívül a Törvényszék megállapította, hogy bár a holland adóhatóság visszavonhatta vagy módosíthatta volna az SMBV APA-t annak érvényességi ideje alatt, a Bizottság nem állította, hogy a holland adóhatóság azon döntése, hogy annak időtartama alatt nem vonja vissza vagy nem módosítja az SMBV APA-t, előnyt biztosított az SMBV számára ⁽²¹⁾. A Bizottság tehát nem hivatkozhatott ilyen érve azon információk felhasználásának igazolására, amelyek csak az SMBV APA megkötését követően álltak rendelkezésre.
- (96) Összefoglalva, a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy az SMBV APA előnyt biztosított az SMBV számára, és mint ilyen, a (82) preambulumbekkezdésben említett tényezők kumulatív jellegére tekintettel a Bizottság nem bizonyította, hogy Hollandia az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdését megsértve támogatást nyújtott az SMBV-nek. A Törvényszék ennek megfelelően megsemmisítette a vizsgálatot lezáró határozatot.
- (97) Az EUMSZ 266. cikke értelmében a Bizottság feladata, hogy megtegye a Törvényszéknek a vizsgálatot lezáró határozatot megsemmisítő, a Starbucks-ügyben hozott ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- (98) E célból a Bizottság a Hollandiához intézett tájékoztatási kérelem útján további információkat gyűjtött a Starbucks csoport hollandiai üzleti tevékenységeiről. Sem a holland hatóságok által a tájékoztatási kérelemre válaszul benyújtott beadvány, sem a Bizottság, a holland hatóságok és a Starbucks csoport képviselője közötti utólagos találkozó nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely jogilag megkövetelt módon alátámasztotta volna az eljárás megindításáról szóló határozatban az SMBV APA-nak az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének való megfelelésével kapcsolatban felvetett kétségeket.
- (99) Ezenkívül a Bizottság vizsgálata nem tárt fel olyan releváns és megbízható pénzügyi információforrásokat abból az időszakból, amikor a holland adóhatóság és az SMBV eredetileg megkötötték az APA-t, amely informatív lett volna a transzferár-elemzés szempontjából. A megbízható adatok hiánya különösen releváns volt a jelen ügyben, mivel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem támaszkodhatott olyan információkra, amelyek a vitatott intézkedés megkötésének időpontjában nem álltak rendelkezésre ⁽²²⁾.

⁽¹⁷⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 260. pont.

⁽¹⁸⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 262. pont.

⁽¹⁹⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 273. pont.

⁽²⁰⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 250. pont.

⁽²¹⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 248. pont.

⁽²²⁾ A Törvényszék 2019. szeptember 24-i ítélete, Hollandia és társai kontra Bizottság, T-760/15. és T-636/16., ECLI:EU:T:2019:669., 251. pont.

- (100) Következésképpen a Bizottságnak meg kell állapítania, hogy az SMBV APA-val kapcsolatos hivatalos vizsgálat nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy az SMBV APA az SMBV nettó pénzügyi helyzetének javulását eredményezte volna.

Következtetés

- (101) Ezért ebben a határozatban a Bizottságnak figyelmen kívül kell hagynia az eljárás megindításáról szóló határozatban az előny fennállásával kapcsolatban kifejezett kétségeket. Mivel az állami támogatás fennállása megállapításának az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésben foglalt kritériumai kumulatívak, a rendelkezésben foglalt többi kritériumot nem kell értékelni.

8. A TÁMOGATÁS MEGLÉTÉRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (102) Az előzőek fényében a Bizottság megállapítja, hogy az SMBV APA nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Holland Királyság adóhatósága által 2008. április 28-án kibocsátott vitatott előzetes árképzési megállapodással a Holland Királyság nem nyújtott az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett támogatást a Starbucks Manufacturing EMEA bv számára.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Holland Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2024. november 28-án.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
ügyvezető alelnök